

Знайдеться ціль, знайдуться і ресурси.
Махатма Ганді.

**СТРАТЕГІЧНИЙ ПЛАН РОЗВИТКУ
ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
ЧЕРНІВЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА
НА 2020-2026 РОКИ**

Схвалено: вченою радою юридичного факультету
(протокол № 5 від 6 листопада 2019 р.)

Голова вченої ради юридичного факультету
Чернівецького національного
університету імені Ю.Федьковича

проф. М.В. Никифорак

Секретар вченої ради

доц. О.І. Ющик

Чернівці – 2019

Розробники Стратегічного плану розвитку юридичного факультету:

Пацурківський Петро Станіславович, доктор юридичних наук, професор, декан юридичного факультету;

Никифорак Михайло Васильович, доктор юридичних наук, професор, голова вченої ради юридичного факультету;

Боднарук Микола Іванович, доктор юридичних наук, доцент, зав. кафедри приватного права;

Гаврилюк Руслана Олександрівна, доктор юридичних наук, доцент, зав. кафедри публічного права;

Жаровська Галина Петрівна, доктор юридичних наук, доцент, зав. кафедри кримінального права;

Меленко Сергій Гаврилович, доктор юридичних наук, професор, зав. кафедри Європейського права і порівняльного правознавства;

Меленко Оксана Володимирівна, кандидат юридичних наук, доцент, заступником декана юридичного факультету з навчально-методичної роботи;

Савчук Сергій Вікторович, кандидат юридичних наук, доцент, зав. кафедри людських прав;

Торончук Іван Желувич, кандидат юридичних наук, доцент, заступник декана юридичного факультету з організаційної роботи;

Щербанюк Оксана Володимирівна, доктор юридичних наук, доцент, зав. кафедри процесуального права.

1. Інтегральна мета Стратегічного плану розвитку юридичного факультету

1.1. **Стартовий рівень.** Інтегральною метою Стратегічного плану розвитку юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича на 2011-2020 роки була трансформація факультету із регіональної правничої школи в одну з провідних національних правничих шкіл України, в одного з національних лідерів інновацій у правничій освіті та науці, набуття на основі цього факультетом оригінального – власного обличчя як правничої школи.

Станом на кінець жовтня 2019 р. вищезазначені основоположні цілі факультетом досягнуті. Найбільш інтегральними індикаторами цього є наступні:

а) якщо у 2010 р. на факультеті навчалися студенти – вихідці головним чином з Чернівецької, Тернопільської, Івано-Франківської, Хмельницької та Вінницької областей України, то на 01.09.2019 р. на факультеті уже навчалися студенти із 16 областей України;

б) факультет другим в Україні (після юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка) з власної ініціативи успішно пройшов у першій половині 2015 р. за всебічної організаційної, методологічної та фінансової підтримки **Програми США USAID «Нове правосуддя» перший міжнародний аудит якості підготовки студентів-правників**, а у першій половині 2019 р. вперше в Україні також із власної ініціативи **факультет успішно пройшов повторний міжнародний аудит якості підготовки фахівців-юристів** за всебічної організаційної, методологічної та фінансової підтримки **Програми ЄС PRAVO-JUSTICE**;

в) наприкінці 2015 р. факультет разом із ще вісьмома правничими навчальними закладами виступив з ініціативою проведення експерименту зі вступу у магістратуру зі спеціальності «Право» у спосіб комп'ютерного тестування за принципами ЗНО. Експеримент, що проводився у 2016 р., виявився успішним. МОН України, починаючи із 2017 р., трансформувало його у національний вступ у магістратуру зі спеціальності 081 Право, у 2018 р. поширило на спеціальність 293 Міжнародне право у спосіб комп'ютерного тестування за принципами ЗНО. Випускники бакалаврату факультету стабільно демонструють під час цих вступних випробувань одні з найкращих результатів в Україні. У наступні роки МОН України перенесло модель такого вступу у магістратуру й на інші спеціальності;

г) у шести викладачів кафедри публічного права та одного викладача кафедри процесуального права вперше в історії факультету з'явилися наукові публікації у виданнях, що індексуються у базі даних Web of Science, чимало інших викладачів факультету очікують виходу аналогічних публікацій;

д) перемога проектної групи із семи науково-педагогічних співробітників та аспірантів кафедри публічного права у грантовому конкурсі Програми ЄС ЕРАЗМУС+КА2:СВНЕ «Розвиток потенціалу вищої освіти» та вигравш гранту **«Mediation: training and society transformation (MEDIATS) – Медіація: навчання та трансформація суспільства»**;

е) перемога проектної групи у складі п'яти науково-педагогічних працівників кафедри публічного права, двох лаборантів юридичної клініки, одна

з яких студентка 4-го курсу денної форми навчання та головного бухгалтера університету у Проекті «Трансформація фінансового сектору» «Програми USAID «Нове правосуддя»;

є) захист впродовж останніх п'яти років 17 науково-педагогічними працівниками факультету докторських дисертацій із запланованих 22 докторських дисертацій на цей період (понад 77 процентів).

1.2. Інтегральною метою Стратегічного плану розвитку юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича на 2020-2026 роки є:

завдання остаточно закріпитися та стабільно залишатися за усіма базовими показниками життєдіяльності факультету – якістю кадрового складу, якістю підготовки фахівців, якістю наукових досліджень у сфері права (показниками оприлюднення результатів наукових досліджень членів академічної спільноти факультету у виданнях, що індексуються у базах даних Scopus та Web of Science), рівнем інтегрованості факультету у європейський та світовий освітній і науковий простір, присутністю у престижних вітчизняних і міжнародних рейтингах правничих шкіл – у першій п'ятірці найуспішніших правничих шкіл України; увійти в трійку найкращих за усіма вищезазначеними показниками структурних підрозділів серед факультетів та інститутів Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

стати відомим європейським центром правничої освіти і наукових досліджень правової дійсності.

2. Конкретні блоки цілей Стратегічного плану розвитку юридичного факультету

2.1. Модернізація системи правничої освіти на факультеті для фахової підготовки правника відповідно до європейських стандартів і принципів забезпечення якості освіти на основі неухильного дотримання Конституції України, Законів України «Про освіту» та «Про вищу освіту», Стандартів та рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти від 2015 р., Постанови Кабінету Міністрів України від 17.07.2019 р. № 684 «Деякі питання атестації осіб, які здобувають ступінь магістра, у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту», Положення про організацію освітнього процесу в Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича та спільно вироблених та схвалених вченою радою факультету Принципів і процедур забезпечення якості освіти, яку надає юридичний факультет Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

2.2. Утвердження на факультеті правничої освіти як системи стандартів змісту та методів викладання правничих дисциплін, що базуються на формуванні інтегральної, загальних та спеціальних компетентностей, світоглядно-гуманітарних цінностей, обізнаності щодо питань етики та людських прав, глибокому розумінні фундаментальної ролі правника в утвердженні верховенства права через захист людських прав і свобод, а також стандартів доступу до правничої професії.

2.3. Досягнення науково-педагогічним колективом факультету та його студентами чіткого розуміння суті інтегральної компетентності випускника факультету як його здатності успішно розв'язувати складні спеціалізовані теоретичні задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності (та у процесі навчання), що передбачає застосування правових доктрин, правових принципів і правових інститутів, прецедентної практики ЄСПЛ та вітчизняної судової практики і характеризується комплексністю і невизначеністю умов.

2.4. Створення на факультеті критичної маси його інноваційного саморозвитку, передусім достатньої питомої ваги осіб найвищої наукової та педагогічної кваліфікації, здатних успішно вирішувати будь-які завдання у складних умовах сучасного розвитку суспільства та правової реальності, а також розвитку юридичної освіти і науки.

2.5. Вдосконалення системи внутрішнього забезпечення якості правничої освіти на факультеті, укорінення стійкої культури якості надання освітніх послуг, несприйняття їх антиподів.

2.6. Утвердження в академічній спільноті факультету розуміння суспільної природи та характеру освітньої і наукової діяльності у сучасному світі при необхідності у той же час мати критичну масу яскравих окремих особистостей та креативних неформальних лідерів з інноваційним мисленням та здатністю на вчинки – виклики узвичаєнням.

2.7. Вироблення в академічній спільноті факультету усвідомленої спроможності та необхідності концентруватися головним чином на примноженні та розвитку власних сильних сторін, а не тільки на подоланні виявлених недоліків у роботі факультету, тобто роботі над помилками: друга парадигма унеможлиблює досягнення лідерських позицій.

2.8. Досягнення повної відкритості факультету європейському і світовому освітньому та науковому просторам. Перехід на систематичне застосування до оцінювання освітньої та наукової роботи науково-педагогічних працівників і співробітників факультету на основі загальноприйнятих у цивілізованому світі критеріїв, зрозумілих для кожного учасника процесу оцінювання та суспільства загалом. До числа таких критеріїв передусім належить викладання за інноваційними програмами, застосування на систематичній основі інноваційних методів навчання, спільне вирішення зі студентами кейсів із відповідної практики, показники індексів цитування наукового доробку відповідного науково-педагогічного працівника тощо.

2.9. У якості національних критеріїв оцінювання якості роботи науково-педагогічного персоналу та навчання студентів факультету послуговуватися як базовими «Критеріями надання та підтвердження статусу національного закладу вищої освіти», затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2017 р. № 912, або їх аналогом, якщо такий з'явиться.

2.10. Інтегральним критерієм оцінювання якості роботи науково-педагогічного персоналу і навчання студентів факультету стануть результати атестації осіб, які здобувають ступінь бакалавра права чи магістра права, у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту. Ставиться завдання досягти за цим показником лідерських позицій в Україні. Останнє можливо тільки за умови

кардинальної зміни традиційних методів навчання студентів їх інноваційними аналогами, сконструйованими на провідній ролі самостійної роботи студентів.

2.11. Започаткування та здійснення на систематичній основі професійної підготовки студентів – іноземних громадян англійською мовою за спеціально створеними, ліцензованими та акредитованими у передбачений законодавством України спосіб освітніми програмами, створених із врахуванням сукупних вимог та викликів середовища майбутньої професійної діяльності відповідних осіб.

2.12. Цілеспрямоване формування та усвідомлене просування бренду юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича як одного із найпрестижніших освітньо-наукових центрів України та авторитетного освітньо-наукового центру Європи в цілому.

3. Основні блоки проблем, що потребують вирішення для досягнення цієї мети

3.1. Неінтегрованість більшості науково-педагогічних працівників, аспірантів і студентів у європейський та світовий освітній і науковий простори та процеси внаслідок недостатнього володіння англійською та іншими науковими і освітніми мовами Європи та світу, в силу інерції світосприйняття та поведінки (моя хата з краю), що набулися історично, а також через недостатнє розуміння тих фундаментальних інновацій, які уже постали у розвитку людства та еволюції права як завершені події чи торують собі дорогу у наше сьогодення на наших очах як процеси, які іще не завершилися, але уже набули реальних рис.

3.2. Недостатнє розуміння природи **правничої професії – це професія, що передбачає діяльність із застосування права**. Саме цим зумовлюються усі імперативи щодо підготовки правників на юридичних факультетах та щодо їх майбутньої правничої діяльності. Основним завданням правника є утвердження верховенства права через захист людських прав і основоположних свобод. Базовими ознаками правничої професії є її самоврядність, професійна незалежність і професійна відповідальність. Окремі види правничої діяльності в силу їх значущості для кожного індивіда і суспільства в цілому регулюються державою.

3.3. Невідповідність змісту, технік і технологій юридичної освіти, якості підготовки правників на факультеті новітнім викликам розвитку юридичних інститутів та завданням професійної діяльності правників у різних сферах юридичної практики.

3.4. Несформованість на факультеті освітнього середовища, яке б у належній мірі мобілізувало викладачів та студентів до високоякісної підготовки майбутніх правників, у якому зміст освітніх та навчальних програм, навчальні можливості професорсько-викладацького складу і студентів та матеріально-технічні засоби навчання перебували між собою у синергії щодо кінцевої мети.

3.5. Недостатня студентоцентричність та практикоцентричність освітніх і освітньо-професійних програм підготовки фахівців, програм навчальних дисциплін, організації навчального процесу в цілому, орієнтованості їх на майбутню професійну діяльність випускників.

3.6. Недостатньо глибоке усвідомлення професорсько-викладацьким складом факультету нових викликів часу щодо змісту та результатів підготовки

майбутніх правників з огляду на набуття ними **фінальних результатів навчання як системи відповідних загальних і спеціальних компетентностей**, внаслідок чого ще чимало навчального часу використовується нераціонально – на дублювання навчального матеріалу та засвоєння другорядних знань, не актуальних для професії правника.

3.7. Недостатня укоріненість на факультеті сучасних європейських принципів здійснення наукових досліджень:

3.7.1. поваги до академічної свободи дослідника;

3.7.2. попередження і протидії плагіату і фальсифікації результатів дослідження;

3.7.3. відкритості та публічності наукових досліджень і заохочення наукових дебатів;

3.7.4. дотримання етичних стандартів наукових досліджень і дебатів;

3.7.5. оприлюднення результатів наукових досліджень, в тім числі офіційними мовами ЄС та іншими науковими мовами світу;

3.7.6. використання в оцінці результатів наукових досліджень загальноновизнаних критеріїв посилення на відповідних авторів та рецензування їх досліджень у рейтингових авторитетних виданнях незалежними експертами.

3.8. Толерантне ставлення академічної спільноти факультету до академічної недоброчесності.

3.9. Недостатність використання морально-етичних засад регулювання життєдіяльності академічної спільноти факультету.

3.10. Повільні темпи оволодіння усіма членами академічної спільноти факультету англійською, французькою, німецькою та іншими правничими мовами Європи та світу.

3.11. Недостатньо глибоке самоусвідомлення основоположної місії юридичного факультету як синтезу і моста правових культур Заходу і Сходу, як конструктивної опозиції та центру критичного мислення, його місії в університеті та суспільстві загалом, а також перед самим собою – створювати відчуття спільної мети для кожного покоління факультетської спільноти.

3.12. Домінування державоцентризму та позитивізму як світоглядних та ментальних імперативів в академічному середовищі факультету.

3.13. Вади методики викладання правничих дисциплін та перевірки правничих знань студентів, де продовжують переважати заучування і переказ норм законодавства, а не зміст правових доктрин і принципів та юридичних інститутів, здобуття знань, умінь і навичок їх практичного застосування через вирішення юридичних казусів та кейсів задля практичного застосування набутих компетентностей у майбутній правничій діяльності.

4. Характеристика загального стану середовища, у якому буде виконуватись Стратегічний план розвитку факультету

4.1. Надзвичайно велика чисельність так званих правничих шкіл в Україні та їх боротьба праведними та неправедними засобами за «свого» абітурієнта, утримання у багатьох закладах вищої освіти будь-якою ціною «свого» студента обернулися надзвичайною **девальвацією критеріїв оцінювання роботи**

науково-педагогічних працівників та результатів навчання студентів. Ці критерії на загал опустилися нижче допустимого рівня та набули деморалізуючого впливу на академічну спільноту правничих шкіл.

4.2. Лише незначна частка студентів спеціальностей *081 Право та 293 Міжнародне право* навчається за державним замовленням. В останні роки для вступників на бакалаврат правничих спеціальностей воно стало розподілятися відкрито та прозоро – за принципом «Гроші ідуть за студентом». Щодо вступників магістратури правничих спеціальностей ще продовжує діяти їх не прозорий, безформульний (несправедливий) розподіл.

4.3. Надзвичайно поширеним явищем продовжує залишатися **демпінгування слабкими та посередніми правничими школами вартості оплати навчання на правничих спеціальностях.** Внаслідок цього чимала частина сильних абітурієнтів незаможних батьків обирають слабку, але дешеву правничу освіту у таких же слабких правничих школах, деформуючи при цьому здорове, природне начало добросовісної конкуренції усіх правничих шкіл. Внаслідок цього опинилася в нокдауні уся правнича освіта України: у 2019 р. тільки 46% з усіх вступників у магістратуру зі спеціальностей *081 Право та 293 Міжнародне право* успішно витримали **іспит з правничих дисциплін**, а 54% цих вступників не склали його.

4.4. Комерціалізація правничої освіти, спричинена **домінуючою метою практично усіх закладів вищої освіти України отримання прибутків від надання освітніх послуг у цій галузі**, призвела до появи надмірно великої кількості освітніх закладів, що не належать до класичних університетів чи спеціалізованих правничих шкіл і неспроможні в силу багатьох причин забезпечити високоякісну правничу освіту. Та й не усі так звані нові класичні університети відповідають цьому критерію.

4.5. Має місце експансія вищих навчальних закладів «правоохоронного» спрямування, яка уже призвела до перерозподілу державного замовлення на підготовку фахівців із класичних університетів до так званих «університетів МВС України» із напрямку «Право» на напрями, що не мають стосунку до «Права» (до прикладу, «Підготовка слідчих», «Підготовка кадрів для МВС», «Підготовка кадрів для Державної пенітенціарної служби», «Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції», «Криміналістика» тощо). Внаслідок цього обсяг державного замовлення класичним університетам за напрямом «Право» скоротився останнім часом на дві третини.

4.6. Серйозні проблеми мають місце та посилюють дію одна одної і в середовищі провідних правничих шкіл України. Передусім це небажання або неспроможність лідерів більшості провідних правничих шкіл України об'єднатися в організацію **державно-приватного партнерства інституційного типу** чи **громадське об'єднання керівників правничих шкіл** з метою перетворення останніх із об'єкта зовнішнього впливу найрізноманітніших суспільних сил в **самодостатній суб'єкт саморегулювання** та здійснення важливої суспільної місії у співпраці з державою в цілому та державою, представленою її спеціалізованими інститутами.

4.7. Небажання та/або неспроможність більшості правничих шкіл України самостійно здійснити модернізацію змісту, методів, технік і технологій юридичної освіти та організації навчального процесу.

4.8. Негативне ставлення багатьох правничих шкіл України до впровадження безконтактних технологій оцінювання результатів навчання студентів, особливо на основі методу комп'ютерного тестування за принципами ЗНО.

4.9. Наростаючий відтік абітурієнтів у закордонні правничі школи, у яких умови вступу та вартість навчання стали відчутно легші від аналогічних параметрів закладів вищої освіти України.

Найголовніші виклики внутріуніверситетського середовища:

4.10. Відсутність дієвої мотивації, втім числі матеріальної, для базових структурних підрозділів університету проявляти ініціативу, діяти інноваційно, одержувати високі фінішні результати за основними видами діяльності та мати за наслідками цих фінішних результатів гарантовані дивіденди за простою і наперед відомою формулою (до прикладу, як у Сумському державному університеті).

4.11. Недостатня децентралізація, деформалізація та автономізація підходів в цілях здійснення ініціативної освітньої та наукової діяльності найрізноманітнішими структурними підрозділами університету.

4.12. Відсутність чіткого розподілу сфер відповідальності та сфер визначення «правил життєдіяльності» між університетським та факультетським рівнями управління.

4.13. Надмірне за обсягами та часовими рамками витрачання керівництвом університету загальноуніверситетських ресурсів на підтримання життєдіяльності проектів та структур, які уже переконливо довели свою неспроможність та безперспективність, недостатня рішучість університетського рівня керівництва університетом у впровадженні інновацій та додаткового стимулювання підрозділів, що є інноваторами.

4.14. Відсутність критичної маси саморозвитку у чималій кількості структурних підрозділів університету, що негативно впливає на формування і підтримку спроможності та самодостатності ефективних підрозділів університету. Нерідка підміна фундаментальних цілей життєдіяльності університету як центру інновацій, продукування фундаментальної і прикладної науки світового рівня та забезпечення високоякісної освіти на благочинну організацію із соціального захисту найменш успішних та/або соціально вразливих співробітників.

4.15. Недостатньо системне та наполегливе культивування в середовищі університетської спільноти істинно університетських ідеалів та стандартів поведінки, морально-етичних цінностей, культури високої якості освіти, культури академічної доброчесності, антикорупційної культури (культури несприйняття корупції як цінності), європейських і світових стандартів навчальної та наукової діяльності, європейських цінностей як феноменів, активної нетерпимості до антиподів вищезазначених цінностей.

5. Забезпечення потреб факультету у науково-педагогічних кадрах найвищої кваліфікації

5.1. З цією метою на факультеті буде відновлено діяльність докторантури на систематичній основі, у якій готуватимуться фахівці найвищого наукового рівня у галузі юридичних наук. Науковий рівень вищої освіти відповідає

десятому рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає набуття компетентностей з розроблення і впровадження методології та методики дослідницької роботи, створення нових системоутворюючих знань, інноваційного розв'язання важливої наукової або прикладної проблеми, яка має загальнонаціональне або світове значення.

5.2. Впродовж 2020-2026 років будуть захищені наступні докторські дисертації:

2021 рік

1. **Гетманцев Олександр Валентинович**, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права. Тема дисертації: «Єдність та диференціація правового регулювання в цивільному процесі». Наукова спеціальність 12.00.03 – цивільне право і процес; сімейне право; міжнародне приватне право.

2. **Бабін Ігор Іванович**. Розвиток системи пострадянського податкового права України: проблеми теорії та методології. Наукова спеціальність 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

2022 рік

3. **Гудима-Підвербецька Марія Мирославівна**, к.ю.н., доцент кафедри приватного права. Тема дисертації: «Субсидіарні зобов'язання в цивільному праві України». Наукова спеціальність 12.00.03 – цивільне право і процес; сімейне право; міжнародне приватне право.

2023 рік

4. **Пацурківський Юрій Петрович**, к.ю.н., доцент кафедри приватного права. Тема дисертації: «Проблеми реалізації права приватної власності в Україні». Наукова спеціальність 12.00.03 – цивільне право і процес; сімейне право; міжнародне приватне право.

2024 рік

5. **Білокурська Олена Валеріївна**, к.ю.н., доцент кафедри публічного права. Тема дисертації: «Еволюція конституціоналізму в Україні: методологія аналізу в українській правовій думці». Наукова спеціальність 12.00.02 – конституційне право; муніципальне право.

6. **Вдовічена Лідія Іванівна**, к.ю.н., доцент кафедри публічного права. Тема дисертації: «Правова природа дискреційних повноважень в податковому праві». Наукова спеціальність 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

7. **Козуб Ірина Георгіївна**, к.ю.н., доцент кафедри приватного права. Тема дисертації: «Сутність та зміст права на працю». Наукова спеціальність 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення.

8. **Никифорак Володимир Михайлович**, к.ю.н., доцент кафедри приватного права. Тема дисертації: «Договір про надання послуг». Наукова спеціальність 12.00.03 – цивільне право і процес; сімейне право; міжнародне приватне право.

9. **Руденко Оксана Валеріївна**, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства. Тема дисертації: «Сучасні тенденції позадоговірних зобов'язань в Європейському Союзі». Наукова спеціальність 12.00.11 – міжнародне право.

2025 рік

10. **Бутирська Ірина Анатоліївна**, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права. Тема дисертації: «Розгляд господарських справ у судах першої інстанції». Наукова спеціальність 12.00.03 – цивільне право і процес; сімейне право; міжнародне приватне право.

11. **Меленко Оксана Володимирівна**, к.ю.н., доцент кафедри публічного права. Тема дисертації: «Аргументація судового рішення за наслідками розгляду фінансового правопорушення: теоретико-правовий аналіз». Наукова спеціальність 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

12. **Федорук Наталія Сергіївна**, к.ю.н., доцент кафедри публічного права. Тема дисертації: «Парадигма людиноцентризму як світоглядно-методологічна основа адміністративного права України». Наукова спеціальність 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

13. **Шевчук Андрій Васильович**, к.ю.н., доцент кафедри кримінального права. Тема дисертації: «Теоретико-методологічні проблеми моралі як об'єкта кримінально-правової охорони». Наукова спеціальність 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право.

14. **Ющик Олена Іванівна**, к.ю.н., доцент кафедри кримінального права. Тема дисертації: «Кримінально-правова та кримінологічна характеристика покарання». Наукова спеціальність 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право.

5.3. Впродовж 2020-2026 років одержать вчене звання професора:

2020 рік

1. **Бутирський Андрій Анатолійович**, д.ю.н., доцент кафедри приватного права.

2021 рік

1. **Гаврилюк Руслана Олександрівна**, д.ю.н., доцент, завідувачка кафедри публічного права.

2022 рік

1. **Боднарук Микола Іванович**, д.ю.н., доцент, завідувач кафедри приватного права.

2. **Гураленко Наталія Анатоліївна**, д.ю.н., доцент кафедри людських прав.

3. **Заморська Любов Ігорівна**, д.ю.н., доцент кафедри людських прав.

2023 рік

1. **Гетьманцева Ніна Дмитрівна**, д.ю.н., доцент кафедри приватного права.

2. *Щербанюк Оксана Володимирівна*, д.ю.н., доцент, завідувачка кафедри процесуального права.

2024 рік

1. *Вакарюк Людмила Василівна*, д.ю.н., доцент кафедри приватного права.

5.4. Впродовж 2020-2026 років *одержать сертифікат B2 або C1*, що підтверджує відповідний рівень знання іноземної мови:

2020 рік

1. *Бабін Ігор Іванович*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.
2. *Бартусяк Павло Ігорович*, асистент кафедри публічного права.
3. *Бутирська Ірина Анатоліївна*, к.ю.н., асистент кафедри процесуального права.
4. *Вдовічен Віталій Анатолійович*, д.ю.н., доцент кафедри публічного права.
5. *Войцеховський Нікола Вінцентійович*, асистент кафедри публічного права.
6. *Волкова Наталя Олександрівна*, асистент кафедри публічного права.
7. *Гаврилюк Руслана Олександрівна*, д.ю.н., доцент, завідувачка кафедри публічного права.
8. *Кіріяк Оксана Василівна*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
9. *Козмуляк Катерина Андріївна*, к.ю.н., асистент кафедри публічного права.
10. *Козуб Ірина Георгіївна*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
11. *Митрицька Ганна Григорівна*, асистент кафедри приватного права.
12. *Нестеренко Лідія Борисівна*, асистент кафедри публічного права.
13. *Оксентій Ліліана Ліліанівна*, асистент кафедри публічного права.
14. *Романюк Ірина Ігорівна*, к.ю.н., асистент кафедри публічного права.
15. *Федорчук Марина Дмитрівна*, асистент кафедри публічного права.
16. *Чорней Світлана Володимирівна*, к.ю.н., асистент кафедри кримінального права.

2021 рік

1. *Боднарук Олександр Миколайович*, к.ю.н., доцент кафедри кримінального права.
2. *Вдовічена Лідія Іванівна*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.
3. *Карвацька Світлана Богданівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
4. *Ковбас Ігор Васильович*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.
5. *Крайній Павло Іванович*, асистент кафедри публічного права.
6. *Тома Маріанна Георгіївна*, к.ю.н., асистент кафедри кримінального права.
7. *Турман Наталя Омелянівна*, асистент кафедри процесуального права.
8. *Федорук Наталія Сергіївна*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.

2022 рік

1. *Білокурська Олена Валеріївна*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.
2. *Кирилюк Наталія Василівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
3. *Маник Альона Захарівна*, к.ю.н., асистент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
4. *Остафійчук Людмила Аурелівна*, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права.
5. *Щербанюк Оксана Володимирівна*, д.ю.н., доцент, завідувачка кафедри процесуального права.

2023 рік

1. *Бзова Лаура Георгіївна*, асистент кафедри процесуального права.
2. *Гетманцев Олександр Валентинович*, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права.
3. *Меленко Оксана Володимирівна*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.
4. *Татулич Ірина Юріївна*, к.ю.н., асистент кафедри процесуального права.
5. *Ющик Олена Іванівна*, к.ю.н., доцент кафедри кримінального права.

2024 рік

1. *Бурка Альона Валентинівна*, асистент кафедри приватного права.
2. *Вайцеховська Оксана Романівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
3. *Галкевич Сергій Вікторович*, асистент кафедри приватного права.
4. *Задорожна Світлана Михайлівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.

5.5. Впродовж 2020-2026 років *пройдуть стажування* (підвищать кваліфікацію) з відривом від виробництва у провідних зарубіжних та вітчизняних освітньо-наукових центрах:

2020 рік

1. *Бартусяк Павло Ігорович*, асистент кафедри публічного права.
2. *Вдовічена Лідія Іванівна*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.
3. *Бунчук Оксана Борисівна*, к.ю.н., доцент кафедри людських прав.
4. *Бурка Альона Валентинівна*, асистент кафедри приватного права.
5. *Галкевич Сергій Вікторович*, асистент кафедри приватного права.
6. *Козуб Ірина Георгіївна*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
7. *Миронюк Ольга Іванівна*, к.ю.н., асистент кафедри людських прав.
8. *Митрицька Ганна Григорівна*, к.ю.н. асистент кафедри приватного права.
9. *Місевич Сергій Васильович*, к.ю.н., асистент кафедри людських прав.

10. *Орловський Олег Ярославович*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
11. *Пацурківський Юрій Петрович*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
12. *Романюк Ірина Ігорівна*, к.ю.н., асистент кафедри публічного права.
13. *Стратій Олексій Васильович*, к.ю.н., асистент кафедри кримінального права.
14. *Федорчук Марина Дмитрівна*, асистент кафедри публічного права.
15. *Чебан Вікторія Іванівна*, к.ю.н., асистент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.

2021 рік

1. *Вдовічен Віталій Анатолійович*, д.ю.н., доцент кафедри публічного права.
2. *Войцеховський Нікола Вінцентійович*, асистент кафедри публічного права.
3. *Гудима-Підвербецька Марія Мирославівна*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
4. *Кіріяк Оксана Василівна*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
5. *Козмуляк Катерина Андріївна*, к.ю.н., асистент кафедри публічного права.
6. *Крайній Павло Іванович*, асистент кафедри публічного права.
7. *Максимюк Олександр Дмитрович*, к.ю.н., доцент кафедри людських прав.
8. *Пацурківський Петро Станіславович*, д.ю.н., професор, декан факультету.
9. *Федорук Наталія Сергіївна*, к.ю.н., доцент кафедри публічного права.

2022 рік

1. *Боднарук Микола Іванович*, д.ю.н., доцент, завідувач кафедри приватного права.
2. *Бутирська Ірина Анатоліївна*, к.ю.н., асистент кафедри процесуального права.
3. *Вайцеховська Оксана Романівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
4. *Гураленко Наталія Анатоліївна*, д.ю.н., доцент кафедри людських прав.
5. *Никифорак Володимир Михайлович*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
6. *Оксентій Ліліана Ліліанівна*, асистент кафедри публічного права.
7. *Процьків Наталія Миколаївна*, к.ю.н., доцент кафедри приватного права.
8. *Руденко Оксана Валеріївна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
9. *Савчук Сергій Вікторович*, к.ю.н., доцент кафедри людських прав.

2023 рік

1. *Бзова Лаура Георгіївна*, асистент кафедри процесуального права.
2. *Бутирський Андрій Анатолійович*, д.ю.н., доцент кафедри приватного права.
3. *Вакарюк Людмила Василівна*, д.ю.н., доцент кафедри приватного права.
4. *Гетманцев Олександр Валентинович*, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права.
5. *Гетьманцева Ніна Дмитрівна*, д.ю.н., доцент кафедри приватного права.
6. *Задорожна Світлана Михайлівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
7. *Кондрат'єва Людмила Анатоліївна*, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права.
8. *Никифорак Михайло Васильович*, д.ю.н., професор кафедри людських прав.
9. *Торончук Іван Желувич*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
10. *Турман Наталя Омелянівна*, асистент кафедри процесуального права.
11. *Чепель Ольга Дмитрівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.

2024 рік

1. *Донченко Ольга Павлівна*, к.ю.н., асистент кафедри людських прав.
2. *Кирилюк Наталія Василівна*, к.ю.н., доцент кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
3. *Меленко Сергій Гаврилович*, д.ю.н., професор, завідувач кафедри Європейського права та порівняльного правознавства.
4. *Татулич Ірина Юріївна*, к.ю.н., асистент кафедри процесуального права.
5. *Цибуляк-Кустевич Анна Степанівна*, к.ю.н., асистент кафедри процесуального права.

2025 рік

1. *Гордєєв Віталій Володимирович*, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права.
2. *Заморська Любов Ігорівна*, д.ю.н., доцент кафедри людських прав.
3. *Остафійчук Людмила Аурелівна*, к.ю.н., доцент кафедри процесуального права.
4. *Щербанюк Оксана Володимирівна*, д.ю.н., доцент, завідувачка кафедри процесуального права.

6. Модернізація юридичної освіти на факультеті

6.1. Буде забезпечено систематичний перегляд та вдосконалення змісту підготовки майбутніх правників, що має знайти своє втілення у розробці, впровадженні та постійному вдосконаленні інноваційних освітніх програм підготовки

«Бакалавра права» та «Бакалавра міжнародного права», освітньо-професійних програм підготовки «Магістрів права» та «Магістрів міжнародного права».

6.2. Дістане подальшого розвитку внутрішня система забезпечення якості підготовки правників на факультеті, діяльність створеного у попередній період «Інноваційного Центру забезпечення якості фахової підготовки правників» як внутрішнього експертного інституту забезпечення якості освіти.

6.3. Буде скорочено кількість обов'язкових дисциплін, які у тій чи іншій мірі дублюють фундаментальні правничі дисципліни, переглянуто зміст усіх дисциплін, запроваджено нові навчальні дисципліни у відповідності із сучасними світоглядними та фаховими імперативами підготовки правників.

6.4. Щорічно оновлюватимуться робочі навчальні плани та робочі програми навчальних дисциплін.

6.5. Додатково до можливості вільного вибору студентами окремих навчальних дисциплін на другому (магістерському) рівні вищої освіти буде надана їм можливість обрання профільних спеціалізованих освітньо-професійних програм як цільових спеціалізацій.

6.6. Враховуючи необхідність складання випускниками магістратури зі спеціальностей 081 Право та 293 Міжнародне право Єдиного державного кваліфікаційного іспиту як умови одержання диплому, буде збільшено тривалість фахової підготовки магістрів до 24 годин обов'язкових занять у тиждень.

6.7. Буде забезпечено ефективне функціонування кафедральних навчально-наукових лабораторій та навчально-наукового Центру німецького права кафедри процесуального права, трансформацію цих лабораторій та Центру у структурні підрозділи кафедр факультету передусім для практичної підготовки студентів.

6.8. Зазнає докорінної перебудови програма практичної підготовки студентів з огляду на їх майбутню професійну діяльність та місію у суспільстві. Особливо кардинальних змін зазнає програма виробничої (переддипломної) практики, суттєво зросте її обсяг та складатиме до третини усього обсягу магістерського рівня підготовки.

6.9. З метою створення додаткових умов для забезпечення практичної підготовки студентів на факультеті буде створено декілька нових студентських юридичних клінік інституційного типу.

6.10. Дістане подальшого розвитку та підтримки функціонування в академічній та студентській спільноті факультету конкурентного середовища у сфері фахової підготовки правників. Всебічно підтримуватимуться та стимулюватимуться науково-педагогічні працівники та студенти, що досягли найвищих результатів у професійній діяльності.

6.11. Буде збережено, вдосконалено та примножено практику обов'язкового комп'ютерного тестування студентів за принципами ЗНО з усіх базових навчальних дисциплін бакалаврату, усіх дисциплін четвертого курсу навчання, а також випускного іспиту з бакалаврату спеціальностей 081 «Право» та 293 «Міжнародне право».

6.12. Буде запроваджено обов'язкове комп'ютерне тестування студентів за принципами ЗНО з усіх базових навчальних дисциплін освітньо-професійних програм 081 «Право» та 293 «Міжнародне право».

6.13. Особлива увага буде приділена факультетом докорінному покращенню вивчення студентами офіційних мов ЄС, а також німецької та інших правничих та наукових мов Європи і світу. З цією метою на факультеті буде створено **Центр вивчення іноземних мов**, у якому серед іншого **функціонуватимуть два спеціалізовані комп'ютерні класи**. *Буде усунуто конфлікт інтересів викладача та студента при оцінюванні викладачем міри засвоєння студентом відповідної іноземної мови шляхом обов'язкової тестової форми контролю знань студентів з іноземної мови за принципами ЗНО у комп'ютерних класах факультету.*

6.14. Буде вдосконалена тестова база з усіх обов'язкових правничих дисциплін освітніх бакалаврських та освітньо-професійних магістерських програм шляхом включення у них не менше половини від повного обсягу тестів завдань-кейсів, метою яких стане не лише перевірка знань, набутих студентами, але й здобутих ними практичних умінь і навичок застосування права, необхідних для юридичної практики в умовах правничої професії, що постійно змінюються.

6.15. З метою реалізації інноваційної політики щодо змісту і форм іспитових завдань зміст та структура іспитів будуть кардинально змінені, половину іспитових балів даватимуть вирішення тестових завдань на знання і розуміння права, 20-30% цих балів – написання за допомогою якого перевірятиметься уміння студентом аргументувати прийняті ним рішення, ще 20-30% балів даватиме іспит на перевірку практичних навичок.

6.16. Буде створена достатня високоякісна тестова база з англійської, німецької та французької мов для перевірки та розвитку відповідних знань, умінь і навичок студентів.

6.17. Одержать подальший розвиток електронні бібліотеки кафедр для студентів, аспірантів і викладачів. Вони стануть основною інформаційною базою забезпечення навчального процесу.

6.18. Одержить подальший розвиток сайт факультету та його спроможність репрезентувати Україні, Європі і світу життєдіяльність Чернівецької правничої школи, її можливості та переваги, найголовніші здобутки і проблеми розвитку.

6.19. Буде створена та ефективно функціонуватиме інноваційна модель пошуку власних абітурієнтів факультетом та їх об'єктивного інформування про спроможність факультету задовільнити їх потреби і запити.

6.20. Факультет створить електронний банк даних про індивідуальні професійні траєкторії кожного випускника кожної випускаючої кафедри факультету за весь період функціонування, починаючи з 1991 р.

6.21. Буде продовжено вивчення та впровадження на факультеті досвіду здійснення освітньої діяльності відомих європейських, інших зарубіжних правничих шкіл та найпрогресивніших правничих шкіл України. Це буде здійснюватися кожним науково-педагогічним працівником факультету під час проходження ним підвищення кваліфікації, незалежно від обраної форми останнього.

6.22. Набуде у декілька разів більших масштабів та нової якості всебічна підтримка факультетом реалізації студентами свого права на академічну мобільність та права особисто порівняти і оцінити якість надання їм освітніх послуг юридичним факультетом Чернівецького національного університету імені

Юрія Федьковича та правничими факультетами багатьох зарубіжних, передусім європейських університетів.

6.23. Буде максимально врахований та використаний у цілях трансформації усієї життєдіяльності факультету на інноваційних європейських засадах досвід, набутий факультетом у процесі виконання грантового проекту «Медіація: навчання та трансформація суспільства (MEDIATS)» Програми ЄС ERASMUS+:CBHE.

7. Перебудова наукових досліджень на факультеті у відповідності з новітніми викликами часу

7.1. Найбільшим з усіх викликів академічній спільноті факультету є виклик щодо необхідності найглибшої і найневідкладнішої перебудови наукових досліджень. З одного боку, це зумовлено тим, що питома вага цієї складової життєдіяльності університетів у всіх найпрестижніших рейтингах світу, які є найголовнішими орієнтирами для інвестицій в університети, складає біля 60%, в той час як питома вага репутаційного рейтингу у сфері освітньої діяльності не перевищує 30%. З іншого боку, рівень наукових досліджень на факультеті кратно поступається рівню освітньої діяльності. Щоб піднятися факультету у науці на щабель вище, потрібно не просто швидко по-європейськи опанувати це ремесло, а як вчила Аліса з Країни Чудес, рухатися шпарко-шпарко, бігти удвічі швидше.

7.2. Найперше, чого потребує юридична наука на факультеті – це подолання низьких академічних стандартів досліджень, їх описовості та коментаторства, переходу до інноваційних досліджень фундаментальних теоретико-методологічних проблем та практичних викликів правознавству, які б закінчувалися прирощенням принципово нових наукових знань та продукуванням таких же нових наукових положень, узагальнень, оцінок, висновків та обґрунтованих пропозицій суб'єктам правотворення і правозастосування.

7.3. На факультеті буде запроваджено та неухильно втілено у життя цілу систему запобігання академічній недоброчесності та активної протидії її проявам. Якість наукових досліджень та показники академічної доброчесності стануть основоположними критеріями прийняття на роботу науково-педагогічних працівників та кар'єрного просування науково-педагогічних працівників факультету. Ці питання стануть найголовнішими у діяльності усіх інституцій факультету – декана, вченої ради, завідувачів кафедрами тощо.

7.4. Не менша увага буде приділена інтернаціоналізації науки на факультеті. Буде здійснено рішучий перехід від спільного проведення періодичних, із вченими-правознавцями зарубіжних країн, міжнародних конференцій до спільної розробки міжнародних наукових грантів, інших спільних міжнародних наукових проєктів, підготовки і опублікування спільних міжнародних монографічних досліджень за рахунок коштів ЄС та міжнародних фондів і грантів, статей у журналах, що індексуються у базах даних Scopus і Web of Science.

7.5. Сумірним із вищезазначеним завданням стане перехід академічній спільноті факультету до систематичного опублікування переважної більшості результатів наукових досліджень у виданнях, що індексуються у базах даних Scopus, Web of Science, EBSCO, Copernicus та інших авторитетних наукометричних базах даних. Доктор юридичних наук, професор повинен публікувати у таких виданнях не менше однієї статті щороку, доцент – не менше однієї статті на 2 роки, асистент – не менше однієї статті за три роки.

7.6. Імперативом для кожного науково-педагогічного працівника впродовж наступних семи років стане суттєве скорочення загального бюджетного фінансування наукових розробок та перехід до їх грантового фінансування. У зв'язку з цим:

а) кожен доктор юридичних наук та професор повинен буде подати за п'ять років не менше двох проектних заявок (технічних пропозицій) на грантове фінансування міжнародного проекту та не менше одного наукового проекту для отримання бюджетного або госпдоговірного фінансування в Україні;

б) кожен доцент факультету повинен підготувати впродовж п'яти років не менше, ніж по одному проекту для отримання бюджетного фінансування в Україні та міжнародного (грантового) фінансування.

7.7. З метою виховання та підготовки наукової зміни кожен доктор юридичних наук чи професор повинен здійснювати наукове керівництво роботою не менше одного докторанта та двох аспірантів, а кожен кандидат юридичних наук, доцент – захистити дисертацію на одержання наукового ступеня доктора юридичних наук, або підготувати не менше двох призерів студентських олімпіад чи наукових конкурсів за п'ять років.

7.8. Буде підготовлено до включення на індексування у наукометричній базі Scopus «Ерліхівський журнал», а також буде здійснено усю підготовчу роботу для включення цього журналу у науко метричну базу Scopus або Web of Science.

7.9.1. Кожен доктор юридичних наук, професор **повинен опублікувати** впродовж п'яти років не менше однієї монографії та щорічно не менше двох наукових статей у фахових виданнях з права.

7.9.2. Кожен кандидат юридичних наук/доцент повинен щорічно публікувати не менше двох наукових статей у фахових виданнях з права або у прирівняних до них виданнях.

До фахових видань з права належать усі національні та зарубіжні видання, які індексуються у базах даних Scopus, Web of Science та Scopus.

7.9.3. Кожен науково-педагогічний працівник факультету повинен не менше двох разів у рік брати участь у міжнародних конференціях з публікацією матеріалів.

7.9.4. Вимоги, сформульовані у пунктах 7.5, 7.6, 7.9.1, 7.9.2 і 7.9.3 Стратегічного плану розвитку юридичного факультету є атрибутивною умовою для продовження контракту з відповідним науково-педагогічним працівником факультету на наступний період роботи.

7.10. Кожен науково-педагогічний працівник факультету зобов'язується систематично вести свій науковий профіль, оприлюднювати на власній сторінці веб-сайту факультету усі свої наукові роботи, брати систематичну участь у рейтингуванні наукової діяльності членів академічної спільноти. Ухилення від цих зобов'язань будуть розцінюватися як один із проявів академічної недоброчесності.